

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a JUDr. Jany Kubenové v právní věci žalobce: **WIS Energo Moravský Žižkov s.r.o.**, se sídlem Praha – Suchdol, K Transformátoru 1169/9, zastoupený JUDr. Ing. Petrem Petržílkem, Ph.D., advokátem se sídlem Úvaly, Dvořákova 1624, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Jihlava, Masarykovo nám. 5, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Energetického regulačního úřadu ze dne 5.5.2011, č.j. 00400-10/2011-ERU,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadá rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 5.5.2011, č.j. 00400-10/2011-ERU, kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno předchozí prvostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 19.1.2011, č.j. 00400-5/2011-ERU.

I. Podstata věci

Žalovaný udělil žalobci licenci č. 110912334 k výrobě elektřiny rozhodnutím ze dne 23.12.2009. Předmět podnikání je v tomto rozhodnutí vymezen jako „výroba elektřiny“, den vzniku oprávnění je stanoven tak, že oprávnění k licencované činnosti vznikne dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence, termín zahájení výkonu licencované činnosti je stanoven tak, že termínem zahájení licencované činnosti je den nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence. Na doložce právní moci vážící se k tomuto rozhodnutí, jehož originál je založen ve správním spisu sp. zn. LIC-09866/2009-ERU, je uvedeno datum 8.1.2010.

Následně žalobce požádal žalovaného o změnu rozhodnutí o udělení licence (změnu licence) z důvodu změny obchodní firmy a sídla. Žalovaný rozhodl dne 19.1.2011 tak, že tyto údaje v souladu se žádostí změnil, na rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence je jako den vzniku oprávnění uvedeno datum 8.1.2010 a jako termín zahájení výkonu licencované činnosti uvedeno taktéž datum 8.1.2010.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad, v němž zpochybňoval údaje týkající se dne vzniku oprávnění a termínu zahájení vzniku licencované činnosti a požadoval je změnit na „23.12.2009“, neboť původní rozhodnutí o udělení licence podle žalobce nabylo právní moci dne 23.12.2009, kdy se žalobce vzdal práva podat proti němu rozklad. Žalovaný jeho rozklad napadeným rozhodnutím zamítl.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí argumentuje tak, že pokud žalobce požadoval změnit údaje týkající se dne vzniku oprávnění a termínu zahájení vzniku licencované činnosti, pak tyto údaje žalovaný pouze zohlednil v rozhodnutí o změně licence, když zohlednil údaje z doložky o právní moci vážící se k původnímu rozhodnutí o udělení licence. Pokud měl žalobce za to, že tyto údaje jsou nesprávné, tedy že datum právní moci na původním rozhodnutí o udělení licence je uvedeno nesprávně, měl postupovat podle § 75 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu („SŘ“), a na tuto skutečnost jej upozornit a toto své tvrzení prokázat. Tím, kdo by případnou změnu mohl provést, je žalovaný a nikoli jeho předseda, přitom výsledek řízení o změně licence spočívající ve změně obchodní firmy a sídla žalobce nemohl okamžik nabytí právní moci původního rozhodnutí o udělení licence ovlivnit.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalobce

Žalobce argumentuje v žalobě tak, že poté, co mu bylo dne 23.12.2009 doručeno původní rozhodnutí o udělení licence, jednal v časové tísní; byl předvečer Štědrého dne, podatelna žalovaného již zřejmě nebyla otevřena, proto vzdával-li se žalobce tohoto dne práva podat opravný prostředek (aby den vzniku oprávnění a termín zahájení vzniku licencované činnosti nastal ještě v roce 2009 a nikoli až v roce 2010 z důvodu výrazného rozdílu v pevných výkupních cenách za elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů ve výrobních uvedených do provozu v roce 2009 a v roce

2010), učinil tak písemně do rukou pracovníka žalovaného. Žalobce argumentuje tak, že následně fakticky postupoval tak, jako by mu oprávnění vzniklo již dne 23.12.2009, a uvádí, že žalovanému navrhl provedení důkazů v tomto směru, a též listinou, již se vzdával práva oprávněného prostředku, avšak žalovaný se touto jeho argumentací nezabýval a důkazy neprovedl.

Žalobce namítá, že žalovaný neměl den vzniku oprávnění a termín zahájení vzniku licencované činnosti v rámci řízení o změně licence vůbec řešit – měl respektovat pouze rozsah žádosti o změnu licence. Jestliže se změna v těchto údajích promítla do rozhodování žalovaného, není otázka zjištění těchto údajů mimo řízení o rozkladu. Jestliže se datum 8.1.2010 žalobce dozvěděl až z rozhodnutí o změně licence, pak jeho žádost o změnu těchto údajů obsažená v rozkladu byla podáním podle § 75 odst. 3 SŘ a žalovaný s ním měl odpovídajícím způsobem nakládat. Žalovaný proto musel v řízení o rozkladu tuto otázku vyřešit – a tedy musel se podrobně zabývat žalobcovou argumentací, jakou přestřel v rozkladu.

Žalobce dále argumentuje svojí dobrou vírou v to, že den vzniku oprávnění a termín zahájení vzniku licencované činnosti nastal již dne 23.12.2009, a tedy že výrobu uvedl řádně do provozu již v roce 2009, což se od té doby promítalo ve fakturaci a vykazování výroby elektřiny v cenách roku 2009. Z toho plyne i to, že žalovanému z výkazů musela být tato skutečnost známa.

Žalobce tedy navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

Na svém procesním stanovisku setrval žalobce po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí, závěry tam obsažené k jednotlivým žalobním tvrzením obhajuje a žalobu považuje za nedůvodnou.

Žalovaný tedy navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

I žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.); žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Rozsah přezkumu soudu byl ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného podle § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. vymezen v žalobě uplatněnými žalobními body.

Žaloba není důvodná.

Řízení o změně licence, v němž bylo nakonec vydáno napadené rozhodnutí, bylo vymezeno žalobcovou žádostí. Jestliže žalobce žádal o změnu rozhodnutí o udělení licence z důvodu změny obchodní firmy a sídla, pak v tomto rozsahu měl žalovaný o žádosti rozhodnout. To se podle zdejšího soudu také stalo, neboť žalovaný rozhodl tak, že tyto údaje v souladu se žádostí změnil.

Pokud jde o žalobcem namítanou změnu v údajích týkajících se dne vzniku oprávnění a termínu zahájení vzniku licencované činnosti, pak v těchto otázkách se o změnu původního rozhodnutí o udělení licence nejedná. Jestliže původní rozhodnutí o udělení licence stanovilo, že oprávnění k licencované činnosti vznikne dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence a že termín zahájení výkonu licencované činnosti je dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence, pak tento konkrétní okamžik mohl být znám až poté, co rozhodnutí o udělení licence nabylo právní moci. Tento okamžik je však už původním rozhodnutím o udělení licence stanoven nájisto. Rozhodoval-li následně žalovaný o změně licence, pak rozhodnutí o změně mohlo buď převzít údaj obsažený v původním rozhodnutí o udělení licence nebo tento údaj formálně nahradit konkrétním datem, kdy původní rozhodnutí o udělení licence nabylo právní moci – ani v jednom z těchto případů by ke změně těchto údajů z původního rozhodnutí o udělení licence nedošlo. Jestliže na doložce právní moci vázící se k rozhodnutí o udělení licence je uvedeno datum 8.1.2010, pak za situace, kdy žalovaný rozhodoval o změně licence, mu okamžik nabytí právní moci původního rozhodnutí o udělení licence byl znám, a tedy tentýž obsažený v původním rozhodnutí o udělení licence pouze nahradil údajem, který vyjadřuje tutéž skutečnost (den nabytí právní moci původního rozhodnutí), pouze uvedl konkrétní datum, jež mu z doložky právní moci plynulo.

Odlišit je tedy třeba správní řízení o udělení licence a o změně licence, rozsah obou řízení a rozsah, v němž žalovaný v obou řízeních rozhodoval. Řízení o změně licence bylo zahájeno na žádost žalobce (§ 44 SŘ) směřující k vydání rozhodnutí o změně licence podle § 17 odst. 4 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona, ve znění účinném v době rozhodování žalovaného („EZ“). Podle 9 odst. 1 EZ byl žalobce coby držitel licence povinen neprodleně oznámit žalovanému všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 EZ, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence. Žalovaný poté podle § 9 odst. 2 EZ na základě oznámení podle § 9 odst. 1 EZ rozhoduje o změně rozhodnutí o udělení licence. Požádal-li žalobce o změnu údajů týkajících se obchodní firmy a sídla podle § 9 odst. 1 EZ, žalovaný o této žádosti podle § 9 odst. 2 EZ rozhodoval. Žádosti žalobce byl vymezen předmět řízení,

a tedy i předmět požadovaného rozhodnutí. V pozdějším řízení, v němž bylo vydáno nyní napadené rozhodnutí, žalovaný o změně údajů týkajících se dne vzniku oprávnění a termínu zahájení vzniku licencované činnosti nerozhodoval – a ani mu to nepříslušelo.

Jestliže tedy žalobce namítá, že žalovaný neměl řešit údaj o dni vzniku oprávnění a údaj o termínu zahájení výkonu licencované činnosti v rámci předmětného řízení, pak tento co do merita věci „neřešil“. Je-li podle 8 odst. 2 písm. d) a e) EZ obsahovou náležitostí rozhodnutí o udělení licence mimo jiné termín zahájení výkonu licencované činnosti a den vzniku oprávnění k licencované činnosti, pak tyto údaje se podávají už z původního rozhodnutí o udělení licence. Při rozhodování žalovaného o změně rozhodnutí o udělení licence byl už tento okamžik dán konkrétním údajem (konkrétním dnem) a doplnil-li původní údaj údajem „8.1.2010“, pak to neznamena, že by o těchto skutečnostech v řízení o změně rozhodnutí o udělení licence rozhodoval. Rozhodnutí o změně licence tedy nemohlo v tomto směru žalobce na jakémkoli jeho právu, jež mu příslušelo už právní mocí původního rozhodnutí o udělení licence, zkrátit, ani mu žádné právo nezakládalo ani závazně neurčovalo. Ve vztahu ke dni vzniku oprávnění a k termínu zahájení výkonu licencované činnosti rozhodnutí o změně licence žalobce nikterak autoritativně nezasahuje.

Jestliže žalobce argumentuje tak, že se až z rozhodnutí o změně licence mohl dozvědět o datu vyznačení právní moci na původním rozhodnutí o udělení licence, pak v tom mu zapravdu dát nelze, neboť doložka právní moci byla na původním rozhodnutí vyznačena již v lednu 2010, a tedy tato skutečnost byla pro žalobce jednoduše zjistitelná již cca rok před vydáním rozhodnutí o změně licence. Navíc fakt, že se žalobce až z rozhodnutí o změně licence mohl dozvědět o datu vyznačení právní moci na původním rozhodnutí o udělení licence, na něž je vázán termín zahájení výkonu licencované činnosti a den vzniku oprávnění k licencované činnosti, a to i kdyby dal v této otázce soud žalobci zapravdu, rovněž neznamena, že by rozhodnutím o změně licence bylo o termínu zahájení výkonu licencované činnosti a dni vzniku oprávnění k licencované činnosti rozhodováno.

Ani argumentace údajně dosavadní dobrou vírou žalobce v to, že uvedené rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.12.2009, nemůže být pro posouzení věci relevantní. Fakturoval-li žalobce elektřinu v cenách roku 2009, což měl opírat právě o svoji dobrou víru, že rozhodnutí o udělení licence nabylo právní moci již 23.12.2009, pak takový postup neprokazuje, že by právní moc rozhodnutí o udělení licence dne 23.12.2009 skutečně nastala, ani to není důvodem, pro který by tato otázka měla být řešena v rámci řízení o změně licence, které nakonec vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí. Pouze nad rámec nezbytného odůvodnění je vhodné poznamenat, že mělo-li podle žalobce dne 23.12.2009 dojít k natolik nestandardní situaci, v níž vzdání se práva opravného prostředku nebylo žalovanému doručováno ani osobně na podatelnu (neboť podatelna již „zřejmě nebyla otevřena“), ani poštou (tu žalobce neuvádí, co mu v takovém postupu bránilo), nýbrž osobně do rukou jakéhosi blíže neurčeného

pracovníka žalovaného, pak je-li na okamžik právní moci tohoto rozhodnutí vázána natolik pro žalobcovo podnikání významná otázka, jakou je výše pevných výkupních cen za elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů ve výrobních uvedených do provozu v roce 2009 a v roce 2010, je zřejmě třeba mít za to, že postupoval-li by žalobce s přiměřenou odbornou péčí, musel by bezodkladně po 23.12.2009 datum uvedené na doložce právní moci vážící se k původnímu rozhodnutí o udělení licence z doložky vážící se k původnímu rozhodnutí o udělení licence zjistit.

Argumentuje-li žalobce tím, že žalovanému výrobu elektřiny v cenách roku 2009 vykazoval a že tedy žalovaný musel s těmito údaji „souhlasit“ (neboť kdyby s nimi podle žalobce nesouhlasil, musel by je napadnout jako nesprávné), pak ani nedostatek předchozí reakce žalovaného na takové výkazy neznamena, že by otázka údaje o nabytí právní moci původního rozhodnutí o udělení licence měla být předmětem řízení o změně licence, a tedy že by se v řízení o rozkladu měl žalovaný touto otázkou věcně zabývat.

Pokud jde o požadavek žalobce, který uplatnil v rozkladu proti rozhodnutí o změně licence (požadavek na změnu údajů „8.1.2010“), pak z pohledu řádného vypořádání veškeré rozkladové argumentace, a tedy z pohledu přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, není pravdou, že by se jím žalovaný nezabýval. Ve druhém a třetím odstavci na str. 3 napadeného rozhodnutí popisuje situaci a podává její hodnocení, s čímž se i zdejší soud ztotožňuje; především je podstatné, že již v napadeném rozhodnutí žalovaný žalobci intimoval, že o změně údajů týkajících se dne vzniku oprávnění a termínu zahájení vzniku licencované činnosti nerozhodoval, a že údajné pochybení při vyznačování právní moci na rozhodnutí, které bylo vydáno mimo správní řízení, v němž bylo nakonec vydáno nyní napadené rozhodnutí, je třeba řešit postupem podle § 75 odst. 3 SŘ, tedy fakticky podnětem k postupu podle uvedeného ustanovení. Případný postup žalovaného podle tohoto ustanovení je však postupem izolovaným od správního řízení o změně licence; jde nad jeho rámec vymezený žádostí o změnu rozhodnutí o udělení licence. Jestliže shora zdejší soud vyložil, co bylo předmětem řízení o žádosti o změnu licence, a tedy jestliže žalovaný zjišťoval skutkový stav k otázce obchodní firmy žalobce a sídla, resp. jejich změn poté, co vydal původní rozhodnutí o udělení licence, pak byl povinen obstarávat důkazy pouze k těmto otázkám. Z tohoto důvodu není vadou řízení, že žalovaný v řízení o rozkladu neprovedl žalobcem navrhované důkazy k prokázání správného data právní moci původního rozhodnutí o udělení licence, neboť na otázku, která byla předmětem jeho rozhodování v tomto řízení, posouzení těchto skutečností nemělo žádný vliv. Proto ani nyní v řízení před soudem nemohou být relevantními žalobcem tvrzené skutečnosti o tom, co se mělo údajně odehrávat dne 23.12.2009, kdy rozhodnutí o udělení licence převzal, a tedy ani zdejší soud při jednání v tomto směru žádné dokazování neprováděl.

Argumentuje-li žalobce tak, že jeho podání v rámci řízení o změně licence (takto konkrétně jeho rozklad), v němž poukazuje na chybné vyznačení právní moci, je

zároveň podáním podle § 75 odst. 3 SŘ, a tedy mělo o něm být rozhodnuto postupem podle § 57 odst. 4 SŘ, ani tu nedává zdejší soud žalobci zapravdu. Postupovat podle § 57 odst. 4 SŘ by ve věci právě posuzované žalovaný musel tehdy, pokud by vydání rozhodnutí o změně licence záviselo na řešení otázky právní moci původního rozhodnutí o udělení licence. Tak tomu však nebylo, neboť otázka nabytí právní moci původního rozhodnutí o udělení licence nebyla předmětem řízení o změně licence. Rozhodnutí o změně licence v údajích o obchodní firmě a sídlu na posouzení této otázky nezáviselo, zodpovězení této otázky věcně neovlivňovalo rozhodování žalovaného. Pak tedy nebyl prostor ani k autoremeduře podle § 87 SŘ, jejíž použití se žalobce rovněž dovolává.

Samotná argumentace žalobce v tom směru, že jeho rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí byl zároveň podáním podle § 75 odst. 3 SŘ, je nepřipadná i z toho důvodu, že podání, v němž by bylo upozorňováno na chybné vyznačení právní moci, je podáním vztahujícím se k údajně chybnému vyznačení doložky na původním rozhodnutí o udělení licence, nikoli k závěrům, ke kterým žalovaný dospěl v rámci správního řízení o změně licence, a tedy není argumentací, která by napadala posouzení otázek v řízení, jež vydání napadeného rozhodnutí žalovaného předcházelo, konkrétně tedy posouzení otázek řešených žalovaným v prvostupňovém rozhodnutí v rozsahu vymezeném žalobcovou žádostí o změnu licence.

Pak je podle zdejšího soudu nepřipadná i samotná argumentace žalobce v tom směru, že jednalo-li se o podání podle § 75 odst. 3 SŘ, mělo o něm být rozhodnuto postupem podle § 57 odst. 4 SŘ, neboť podání ve věci netýkající se předmětu řízení (tu podání zpochybňující údaj v doložce právní moci vážící se k rozhodnutí o udělení licence) není podáním, v důsledku kterého by měla být řešena otázka, na níž závisí vydání rozhodnutí o změně licence v rozsahu vymezeném žalobcovou žádostí o změnu licence.

Otázka řešení sporu o dni nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence tedy nebyla z řízení o opravném prostředku ve věci právě posuzované nikterak nezákonně (a snad uměle) vyjmuta, jak namítá žalobce. Tato otázka se předmětem uvedeného řízení vůbec nestala – a argumentoval-li k této otázce žalobce v průběhu řízení o rozkladu, pak z napadeného rozhodnutí zřetelně plyne, proč ji žalovaný nepovažoval za otázku, která s předmětem řízení souvisí, resp. by mohla mít vliv na rozhodování žalovaného v tomto řízení.

Ze shora uvedeného zdejší soud shrnuje, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, zákonné a věcně správné. V nosných argumentech, pro které i přes žalobcovu rozkladovou argumentaci byl jeho rozklad zamítnut, se zdejší soud se žalovaným ztotožňuje. Proto zdejší soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

O nákladech zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci nebyl úspěšným, proto mu právo na náhradu nákladů řízení o žalobě nenáleží. To by náleželo žalovanému, nicméně zdejší soud má za to, že mu žádné náklady přesahující jeho jinak obvyklé náklady spojené s administrativní činností nevznikly, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 19. dubna 2012

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová